

ಮೌನ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅಸಹನೀಯವೆನಿಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಕಾಲೇಜಿನ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಋತು—ಹೇಮಂತರ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮರು ಹೇಳಿದ ದಿನ ದೊಡ್ಡ ಜಗಳವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದರು ಕಲಾವತಿ. ಸಮಯ ನೋಡಿ ಕಲಾವತಿಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳುವುದಾಗಿ ಮಗಳಿಗೆ ಪುರುಷೋತ್ತಮರು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದ್ದರು.

ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಋತು ಹೋಗಿ ಬರತೊಡಗಿದ್ದರೂ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಡನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಆದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗಮನಿಸತೊಡಗಿದ್ದಳು. ಗುಸುಗುಸು ಮಾತನಾಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಾನು ತರಗತಿಯೊಳಗೆ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಸುಮ್ಮನಾಗುವುದು, ಸ್ಲಾಫ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ತಾನು ಒಳ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಬಾಯುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳಿಗೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಹಿಂಸೆಯಾಗತೊಡಗಿತ್ತು.

'ರಕ್ತ ಹೀರುವ ಸೈತಾನನನ್ನು ಕೋಟೆ ಬಂಗ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏನೂ ಆಗದವಳಂತೆ ಹೇಗೆ ಇದ್ದು ನೋಡಿ ಇವು...' ಯಾರೋ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಒಮ್ಮೆ ಕುಹಕವಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಂದ ಋತು ಬೇಸತ್ತು ಹೋದಳು.

ಕಾಲೇಜಿನ ಉಪನ್ಯಾಸಕಿಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡೋಣವೆಂದರೆ ಈಗ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಸಮಯ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ಬಿಟ್ಟರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪಾಡು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಚಿಸಿ ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಳು ಋತು.

ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರು ಭುವನೇಶ್ವರಿ.

'ಋತು, ನಿನ್ನ ಆತಂಕ ನನಗರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ, ಈ ಸಮಾಜವೇ ಹೀಗೆ, ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅಟ್ಟಿಕ್ಕೇರಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದೆಡೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ತಪ್ಪಿದೆ ಸಾಕು ಪಾಠಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನೂಕಿ ಬಿಡುತ್ತೆ, ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳೇಡ, ಭರತ ಹಾಗಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ನೀನು ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಲ್ಲಾ, ಸುಮ್ಮಿಡ್ಡು ಬಿಡು, ಎಕ್ಸಾಮ್ಸ್ ಮುಗಿದ್ಮೇಲೆ ಹೇಮಂತನನ್ನು ಮದ್ದೆಯಾಗಿ ಹೊಸ ಜೀವನ ಶುರು ಮಾಡು...' ಎಂದರು ಭಾವುಕರಾಗಿ.

ಋತು ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೋಟೆ ಬಂಗಲೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದು ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ನಡೆಯ ಕುರಿತು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತ್ತು....!

ಋತುವಿಗೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ಬೇಗನೆ ನಿನ್ನೆ ಸುಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬಂಗಲೆಯ ಕಾಡುಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿ ಸದ್ದುಗಳಿ ಕಿಚ ಕಿಚ ಟೊರಟೊರವೆನ್ನುವ ಕಾಡಿನದೇ ಆದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸದ್ದು ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಬೀಳತೊಡಗಿತ್ತು. ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸ ಮುಗಿದು ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾಸದ ಕುಳಿಗಾರ್ತಿ ಹೊರಗೆ ಬೀಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವುಗಳ ಸದ್ದು ಬಂಗಲೆಯ ಮರಗಳನ್ನು ತಲೆದೂಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಭಯಾನಕತೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿತ್ತು. ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಹೊಳಪನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿತ್ತು.

ಮೊದಲಿನಂತೆ ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ನೋಡಿ ಋತು ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲೆಗೆ ಹೆದರುವ ಅವಳ ಸ್ವಭಾವ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬದಲಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಗದ ಬದಲಾವಣೆ ಈ 20 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಏಳನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಪರಿತಪಿಸಿದವಳು ಕಲಾವತಿ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮನಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ನೆಮ್ಮದಿ ಕಂಡಿದ್ದಳು. ಆದರೂ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಹೆದರುವ ಸ್ವಭಾವ ಹಾಗೆಯೇ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ರಮ್ಯಾಳ ಗೆಳತನವಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರಶಾಂತನ ಭೇಟಿಕರ ಕೊಲೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದವನು ತಮ್ಮ ಭರತನೇ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಂಬಲಾಗದಿದ್ದರೂ ನಂಬಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೆಟ್ಟದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯದು ನಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಆ ನೆವದಿಂದ ಹೇಮಂತ ತಿರುಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ. ಅವನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಳು ಋತು. ಈಗಲೂ ಕೋಟೆ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಬಗೆಹರಿದಿಲ್ಲ. ಹೇಮಂತ ಬಂಗಲೆಯ ಅಳಿಯನಾಗದಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಪಿತೂರಿ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಮೊದಲು ತಾಯಿಯ ಬಗೆಗಿನ ಒಂದಷ್ಟು ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪಪ್ಪ....ಚಂದ್ರಪ್ಪ...ಸುಂದರಿ....ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಾಯಿಯ ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಗೊತ್ತಿದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಚಂದ್ರಪ್ಪನ ಸಿಡುಬು ಮುಖ ನೋಡಿದರೆ ಬಾಯ್ಬಿರೆಯಲೂ ಮನಸ್ಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಉಳಿದವಳೆಂದರೆ ಚಂದ್ರಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಸುಂದರಿಯೇ. ಅವಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾರ ಬಳಿಯೂ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮೆಲುವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಮೌನಕ್ಕೂ ಏನಾದರೂ ಕಾರಣವಿರಬಹುದೇ? ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಅವಳೂ ಬಂಗಲೆಗೆ ಬರುವವಳಲ್ಲ, ಏನಾದರಾಗಲೀ, ನಾಳೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವಳನ್ನು ಔಟ್‌ಹೌಸಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಅವಳ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ತನಗೂ ಏನಾದರೂ ಸುಳಿವು ಸಿಗಬಹುದು... ಬಹಳಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ತನ್ನದೇ ಯೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಯಾವಾಗಲೋ ನಿರ್ದ್ರಿಸಿದ ಋತುವಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು.

ಅವಳು ಕೋಟೆ ಬಂಗಲೆಯ ಟೆರೇಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ದೇದೀಪ್ತನಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಕೆರೆ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಲತಾ ಮಂಟಪ ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಲಿನ ಹೂ ಗಿಡಗಳು ಬಂಗಾರದ ಕಿರಣವನ್ನು ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿವೆ. ಇಂಥ ಸುಂದರ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನೇ ಮರೆತು ತನ್ನಯತೆಯಿಂದ ನಿಂತಿರಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬಂದ ಹೇಮಂತ ಅವಳ ಜೊತೆಗೂಡುತ್ತಾನೆ. ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು, ಕುಡಿ ಮೀಸೆಯ ಚೆಲುವ. ಬಂದವನೇ ಅವಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಹಿಡಿದು ಅವಳ ಬೊಗಸೆ ಕಂಗಳನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಚುಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವಳೂ ಲತೆಯಂತೆ ಅವನನ್ನು ಗಾಢವಾಗಿ ಅಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವನ ಸಾಂಗತ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಇರುವನ್ನೇ ಮರೆಯುವಂತಹ ಆ ಪ್ರಣಯದ ಹುಣ್ಣಿಮೆ ರಾತ್ರಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮಸುಕಾಗತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಬೆಳದಿಂಗಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ಜೋಡಿಗಳು ಆತಂಕಗೊಂಡು ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನನ್ನು ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀ ಆಕೃತಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆವರಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಬಿಳಿ ಸೀರೆ, ಬೆನ್ನ ತುಂಬಾ ಹರದಿರುವ ನೀಳವಾದ ತಲೆಗೂದಲು, ಕೈ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಚೂಪನೆಯ ಉಗುರುಗಳು....ಭಯಾನಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಭಯದ ಕಾರ್ಮೋಹ ಆವರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ನೋಡನೋಡುತ್ತಲೇ ಆಕೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳತೊಡಗುತ್ತಾಳೆ. ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಾಗ ಅದು ಅವಳ ತಾಯಿ ಹೇಮಲತಾ ಎಂದು ಋತುವಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಇಬ್ಬರೂ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರ ಕೈಗೂ ಸಿಗದೆ ಆಕೆ ಟೆರೇಸಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಬೀಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ತಲೆಯಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿದ ರಕ್ತ ಇಡೀ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಹರಡತೊಡಗುತ್ತದೆ. ನೋಡನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಚಂದ್ರ ಕೆಂಪಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕೆಂಪೆಂದರೆ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುವಂತಹ ಕೆಂಪು. ಅವನು ಸೂಸುವ ಕೆಂಪು ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಇಡೀ ಪರಿಸರ ಕೆಂಪಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಜೊತೆಗಿದ್ದು ತನ್ನನ್ನು ಪ್ರಣಯದ ಕಾವಿನಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಪ್ರೇಮಿ ಹೇಮಂತ ಕಣ್ಣಿಂದೆಯೇ ಆ ಕೆಂಪು ಬೆಳದಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಹೋಗಿ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ.

ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರುಚುತ್ತಾ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಳು ಋತು. ತನಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಕನಸು ಎಂಬ ಅರಿವು ಮೂಡಲು ನಿಮಿಷಗಳೇ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಆ ಕನಸು ತಂದಿತ್ತ ಭಯಾನಕತೆಯಿಂದ ಅವಳ ಮೈ ನಡುಕ ಇನ್ನೂ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೇಕೆ ಕನಸು ಬಿತ್ತು? ಇದು ಬರಿಯ ಭ್ರಮೆಯೇ....ಅಥವಾ ಅಪ್ಪಾಜಿ ಹೇಳುವಂತೆ ತನ್ನ ಆತ್ಮಶಕ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ ಭವಿಷ್ಯದ ಮುನ್ನೂಚನೆಯೇ? ತಾಯಿಗೆ ಹಾಗೂ ಹೇಮಂತನಿಗೆ ಅಪಾಯ ಕಾದಿದೆಯೇ?...ತಾಯಿ ನೋಡಿದರೆ ದೂರದ ನಂದಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಧದ ಹೂ ಹಾರ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ಸತ್ತೇ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಈ ಕೋಟೆ ಬಂಗಲೆಯವರ ಪ್ರಕಾರ ಅವಳು ಕಾರಿನ ಡ್ರೈವರಿನ ಹಿಂದೆ ಓಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸತ್ಯ, ಯಾವುದು ಮಿಥ್ಯ....ಹೇಮಂತ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾವಿನ ದವಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಋತು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದಂತೆ ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ತಟ್ಟತೊಡಗಿದ್ದರು.

(ಸಶೇಷ)